

296.

Andantino

(J. Rotarides, [1880], Príbelce, [Hontianska])

Pri Preš-por-ku ver-bu-jú, tam som sa dal na voj-nu;
ver-bu-jú kaž-do-den - ne, dal som sa dob-ro-voľ - ne.

Pri Prešporku verbujú,
tam som sa dal na vojnu;
verbujú každodenne,
dal som sa dobrovoľne.

Keď mu šablu podala,
žalostne zaplakala:
Jaj, bodaj som ťa bola,
jaj, nikdy nepoznala.

Pekný biely kabát mám,
šablu k boku pripínam,
pantalier povýšený,
to je mé potešenie.

Počkaj, milá, na strane,
kým muzika prestane;
tam ti ja niečo poviem,
že ťa verne milujem.

Odpadla mi šablička
zo sivého koníčka;
poď mi ju, milá, podať,
už musím mašfrovať.

Kto ťa, Janík, kto ťa jal
a na vojnu zverboval?
Ej, moja dobrá vôľa,
ej, tá ma zverbovala.

Melódia: Sl. sp. II 7 — Sl. sp. II 326 — [Sl. sp. III 104].

297.

Moderato. *Zádumčivo*

M. a K. Royová, [1880, ok. St. Turej],
(Nitrianska)

Ked - by som já ma - la, ej, klú - če od svi - ta - nia,
ne-da-la bych svi - tat, ej, do zaj-tre-ka rá - na.